

Uredništvo in uprava: Ljubljana, Selenburgova ul. 6/II

DELAVEC

GLASILO ZDRUŽENE DELAVSKE STROKOVNE ZVEZE JUGOSLAVIJE.

Izhaja 10. in 25. dne v mesecu.

Stane posamezna številka Din 2.—, mesečno Din 4.—, celoletno Din 48.— Za člana izvod po 1.10 Din.

Oglasi po ceniku.

Dopisi morajo biti frankirani in podpisani ter opremljeni z štampiljko dotične organizacije.

Rokopisi se ne vračajo. Reklamacije so poštnine proste.

1901

V strokovne organizacije!

1926

Mednarodna strokovna zveza — 25letnica njenega obstoja

Delavska strokovna internacionala je pozvala vse strokovne zveze vseh dežel, da proslavijo petindvajsetletnico obstoja mednarodne strokovne zveze ne samo potom slavnostnih zborovanj, temveč tudi z agitacijskim delom; pridobiti

tisoče novih bojnikov —

to naj bo dostojna proslava 25letnice internacionalne in obletnice strokovnega zedinjenja v Jugoslaviji.

Sama vsakdanja delavnost strokovnih zvez je usmerjena na neprestano pridobivanje in vzgajanje delavcev za strokovni boj: vsakdo naj spozna, da morejo delavci zbiti podjetnikom profite in si zboljšati svoj položaj le, če so njihove vrste strnjene, bojne, disciplinirane. Zato je vsaka strokovna akcija tesno spojena s pridobivanjem novih članov. Seveda ne pridobivamo mi članov s tem, da bi postavljali vedno nove parole in zahteve radi agitacije same, temveč vodimo le take akcije, ki so res v korist delavstva in ki morajo vsakega proletarca prepričati, da je le trajno članstvo v strokovni zvezi garancija za boljšo bodočnost.

Ob tej obletnici pa moramo povečati svojo agitacijo, pa ne samo s tem, da en dan priredimo shod, temveč da skozi cele tedne pojasnjujemo delavstvu potrebo organiziranja.

Naša železničarska zveza je že izdala parolo:

vsak organiziran član mora dobiti še enega!

V tem mesecu mora pridobiti 10 tisoč organiziranih članov novih 10 tisoč bojnikov! Ta agitacija je potrebna posebno v času gospodarske krize. Kriza in brezposelnost že nekaj let ovira delavsko strokovno akcijo. Podjetniki uporabljajo v tem težkem času svoje staro preizkušeno sredstvo: odpuščanje delavcev in podaljševanje delovnega časa. — Delavci, nezavedni, v večnem strahu pred odpuščanjem obupujejo. Nekateri demagogi v delavskih vrstah povečujejo ta delavski obup še s tem, da zlobno kriče: vidite, saj te strokovne organizacije nič ne napravijo za vas! Zato je treba delavcem in nameščencem razložiti predvsem to, da so

strokovne naloge v gospodarski krizi drugačne.

V dobi krize morajo strokovne organizacije braniti socialno-politične pridobitve pred ofenzivo kapitala. V času gospodarske konjunktura (procvita) pa strokovne organizacije napadajo, to se pravi, se bore za nove reforme. V času brezposelnosti je treba vsaj stare pravice ohraniti. To

načelo desetletnih izkušenj strokovnega boja morajo naši zaupniki razložiti delavcem tako jasno, da bo to vsakdo razumel, kakor razume, da je dve in dve štiri.

Strokovne organizacije pa morejo braniti stare pravice le tedaj, ako jim ostane delavstvo v najhujšem času zvesto. In ta nestalnost večine delavcev je najhujši bič za strokovne organizacije. Ona večina neorganiziranih, indiferentnih delavcev škoduje ne toliko strokovnim organizacijam, kakor celokupnemu delavstvu: podjetnik hitro opazi, kje strokovna zveza šepa, in udari po delavstvu. Vsak nov udarec pa še bolj ubija delavce. Najglasnejši dokaz za to so rudarji.

Pridobiti moramo nazaj vse one člane, ki so jih izgubile strokovne organizacije radi polomljene rudarske stavke leta 1923, radi brezposelnosti in krize!

Stoprocentna organizacija v obratu, organizacija, ki ji bo pripadal poslednji delavec in nameščenec, se mora vzpostaviti povsod. Podjetniki se bodo le takrat zopet umaknili pred delavci, ko bodo čutili, da stoje trajno vsi delavci in delavke za enotno organizacijo. Zaupniki naj vcepijo vsem delavcem v kri in meso globoko resnico:

Le z močno organizacijo je mogoč uspešen boj.

Ne zahtevati boja in odklanjati organizacijo! Organizirati se in organizirano iti v boj!

To agitacijsko delo se ne more izvršiti na javnih shodih, temveč na tovarniških zborovanjih.

Strokovne zveze naj v mesecu oktobru obdelajo poslednji obrat in uresničijo zahtevo:

V vsakem obratu mora obstojati ena strokovna organizacija in obratni zaupniki.

Organiziranje delavcev vseh obratov v njihovih strokovnih zvezah, izvolitev obratnih zaupnikov, to naj bo naša proslava 25letnice internacionalne.

Pred letom dni se je izvedlo strokovno zedinjenje na podlagi strankarske neodvisnosti. Nobenega vzroka ni več, da bi ostal katerikoli delavec izven strokovne organizacije. Torej je treba obletnico zedinjenja proslaviti s tem, da se enotne strokovne organizacije utrdi s pridobitvijo tisočev neorganiziranih!

Le v organizaciji je moč in bodočnost!

**Zaupniki, na delo!
Delavci, v organizacije!**

Za zaščito stanovanjskih najemnikov!

Dne 1. novembra 1926 bi imela biti ukinjena zaščita stanovanjskih najemnikov. Hišni posestniki bi lahko svobodno metali na mraz in dež delavske in uradniške družine...

Združena Delavska Strokovna Zveza Jugoslavije (ZDSZJ) je z ozirom na to grozečo nevarnost pripravila najboljše akcijo za podaljšanje stanovanjske zaščite za najmanj štiri leta. Izdali smo letake s sliko deložirancev v Ljubljani — resno svarilo vsem najemnikom: **ali v boj za stanovanjsko zaščito, ali pa na cesto!**

Da bi bila protestna akcija stanovanjskih najemnikov čim mogočnejša, smo sklenili, da delavstvo po tovarnah

za dve uri ustavi delo, in da gre iz tovarn naravnost na protestne shode in poulične demonstracije.

V zadnjem trenutku pred napovedjo

generalne ustavitve dela

je dospela vest, da se stanovanjski zakon podaljša za eno leto. To se je brezdvomno zgodilo pod vplivom naše dobro organizirane akcije. Strokovna komisija je takoj sklicala delavske zaupnike, ki so z ozirom na podaljšanje zakona sklenili, naj se z ozirom na to vrše samo

protestna zborovanja,

na katerih naj se pozove stanovanjske najemnike, da vztrajajo v bo-

ju za zahteve, ki jih spodaj navajamo. Po tem sklepu zaupnikov je sklicala naša ZDSZJ in društvo stanovanjskih najemnikov shode za nedeljo v Ljubljani in Mariboru. Povdariti moramo, da nas je društvo stanovanjskih najemnikov stalno podpiralo v celi akciji. Laži »levičarski« CRSOJ na jugu se ni zmenil za akcijo, ker on ima opravka z razbijanjem, pa potem nima časa za obrambo delavskih interesov. ZDSZJ v celi državi in stanovanjski najemniki so se brez vseh pridržkov pridružili akciji, ki jo je zasnovala Strokovna komisija kot pokrajinski odbor ZDSZJ.

Na protestnih shodih so delavci, uradniki, stanovanjski najemniki postavili sledeče **minimalne** zahteve:

Z ozirom na dejstvo, da osnutek novega stanovanjskega zakona ne podaja najemnikom nikake zaščite, temveč je le krinka za odpravo vsake zaščite,

zahtevamo:

1. da se podaljša zaščita najemnikov najmanj do 31. decem. 1930, kakor so to izvršile druge moderne države, se izbaci iz zakona vse določbe, ki omejujejo zaščito ekonomsko slabjših slojev, ki ne zasledujejo drugega nego popolno odpravo zaščite in bi pri njih izvršbi v praksi morale izkazati zakonito nezaščitnost najemnikov.

2. da se ne vrše več nadaljne deložacije, predno občine ne preskrbe tem najemnikom drugih stanovanj, sedanje deložirance pa spravijo v najkrajšem času pod streho.

3. da zidajo država, občine in druge javne korporacije za svoje urade in nameščence uradov uradne in stanovanjske hiše.

4. da se prisili privatni kapital k zidanju stanovanjskih hiš, neozit-

raje se pri tem na politične stranke ali osebe.

5. Da omeji hišnim lastnikom prilike za šikaniranje, ki jim jih nudi dosedanji stanovanjski zakon.

6. Da se določi natančno višina najemnin, ki ne smejo v nobenem slučaju presegati eno petino zaslužka najemnika, upoštevajoč kakovost in velikost stanovanja, in katere se ne sme določati v zvezi z zaslužkom drugih članov družine. Istotako se morajo maksimirati podnajemnike, tako da se podnajemniki ne bodo še nadalje izkoriščali po najemnikih in hišnih lastnikih.

7. Da se pri sporih, ki izvirajo iz zahteve pod 4 in 5, pritegne zaupnike najemnikov in hišnih lastnikov.

8. Da se mora k izdelovanju stanovanjskega zakona pritegniti najemnike in hišne lastnike, kajti brez sodelovanja zainteresiranih slojev in preko njih ima za posledico samo nestvor, ne pa zakon.

9. Da zavarovalni zavodi, kakor Osrednji urad za zavarovanje delavcev in Pokojninski zavod za nameščence v Ljubljani uporabita gotov del kapitala za gradnjo stanovanjskih hiš.

10. Da naj država tako posameznikom, kakor gradbenim zadrugam da cenen kredit, da pripomore k odpravi stanovanjske mizerije.

11. Da se od l. 1926 novozgrajene eno- in dvodružinske pritlične hiše oproste vseh davkov in doklad za dobo 20 let.

Delavci, stanovanjski najemniki! Pomnite pa predvsem to: **Vaši interesi so trajno zaščiteni le v vaši močni strokovni organizaciji! Proti enotnemu društvu hišnih odurokov držite enotno fronto stanovanjskih najemnikov, podnajemnikov in so-stanovalcev!**

H krizi v rudarskih revirjih.

Leto 1926 je za rudarsko delavstvo v Sloveniji, zlasti za ono delavstvo, ki je zaposleno pri TPD eno najžalostnejših let. Takoj v začetku in tekem leta je družba reducirala ogromno število delavstva. To ji še ni bilo dovolj za ozdravljenje krize (za povišanje dobičkov); TPD je s 1. aprilom t. l. znižala že itak neodgovarjajoče plače delavcev za povprečno 20 odstotkov. S to redukcijo so bili najbolj prizadeti družinski očetje s svojimi številnimi družinskimi člani. Da bo mera trpljenja še polnejša, se je uvedlo reducirane delovnike v zadnjih mesecih, tako da je rudar-kopač, neglede na njegovo številno družino delal povprečno 15 šiltov mesečno, vzeto na gospodski dnini po 40 Din; pri odbitju zavarovanja in davka mu je ostalo dnevno samo Din 34.50 za preživljanje sebe in svoje družine. Naravno, da se je s tem naselilo v njegovo hišo pomanjkanje in glad. Poleg vsega tega zla pa pride še spor med vlado in rudarskimi podjetniki radi znižanja premogovnih cen. Ta spor, katerega žrtve so bili rudarji rudnikov Hrastnik in Kočevje, je sicer sedaj poravnano s tem, da se cene premoga znižajo za 15 odstotkov na račun rudarskih podjetnikov. Vendar so rudarski podjetniki pri sklepanju pogodbe z vlado, ki je veljavna do 1. aprila 1927, odločno zahtevali od vlade, da se v pogodbo vneseta točka, na podlagi katere se dovoljuje rudarskim podjetnikom, da temu primerno uredi delavske plače in delovni čas. Z drugimi besedami povedano: Rudarski podjetniki hočejo pocenitev premoga zvaliti na rame naša delavstva s tem, da mu znižajo že

itak nesramno nizke plače in da podaljšajo delovni čas. To njihovo nesramno zahtevo je delegacija Delavske zbornice pri vladi temeljito zavrnila ter statistično dokazala vladi, da je pocenitev premoga mogoča le na račun sedanjih dobičkov rudarskih podjetnikov, ne da bi ta pocenitev prizadela delavstvo. Vladni krogi so sicer delegaciji priznali pravičenost delavskih zahtev in so izjavili, da bodo po možnosti podpirali stališče delavstva. Na vladi je sedaj ležeče, kako se bo končno javno to vprašanje rešilo. Delavska delegacija je dobila vtis, da vlada sama nima dovolj izvršilne moči (ali pa je neče imeti), da bi onemogočila rud. podjetnikom izvedbo njih namer.

Od delavstva in zopet od delavstva je sedaj odvisno ali bodo obljube vlade samo obljube, ali bodo morale postati dejstvo. Na shodih, ki so se tozadevno vršili v revirjih, je delavstvo s svojo udeležbo dovolj glasno povedalo, da je zaslužek rudarjev že itak premajhen in da si ga pod nobenim pogojem ne pusti zmanjšati. Istotako je z 8-urnim delovnikom. Nad 30 let je delavstvo vodilo borbo za 8-urni delovnik. S težkimi žrtvami si ga je priborilo. Zato naj gospodje vedo, da je nesmisel, če hočejo doseči podaljšanje delovnega časa, kajti takrat bo delavstvo kot en mož stalo v boju za 8-urni delovnik, ki je danes zakonito predpisan. Če vsled rapidnega razvoja tehnike in vsled gospodarske krize, ki jo je povročil kapitalističen način proizvodnje, splošna brezposelnost delavstva narašča, potem bo delavstvo vodilo borbo za skrajšanje sedanjega delovnega časa.

